

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

กฎอนิจจังมันบังคับ

หลวงพ่อสัจจวาลย์ท่านสำคัญมากนะ เราเทียบกันได้ถนัดเลยว่าท่านเป็นแขนซ้ายของเรา เราเป็นแขนขวา ท่านเป็นแขนซ้ายในการช่วยชาติบ้านเมืองคราวนี้ ยกทองคำเป็นอันดับหนึ่ง ท่านเสาะแสวงหาทองคำได้มากเต็มเม็ดเต็มหน่วย หาจริงหาจังหาด้วยความสนใจ เพื่อประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองของเราจริงๆ เราสนิทใจ ตายใจกันกับท่าน ทองคำจากท่านไม่ใช่บ่อยๆ รับที่นั่นรับที่นี่ แม้ที่สุดท่านไปเขาใหญ่มีศรัทธาญาติโยมถวายท่าน ท่านก็นิมนต์เราไปรับที่เขาใหญ่ ไปทางสุพรรณทางไหนๆ ไปทั้งนั้นแหละ เขาใหญ่ชอกแซกเล็กๆ ก็ยังต้องไป มีศรัทธาญาติโยมถวายทองคำท่าน ท่านนิมนต์เราไปรับจากวัดป่าบ้านตาด เราก็ก็น่าไป ไปรับที่เขาใหญ่

ท่านเอาจริงเอาจังมากหลวงพ่อสัจจวาลย์ เราจึงยกให้เป็นแขนซ้ายของเราในการช่วยชาติด้วยกัน ท่านเป็นแขนซ้ายเราเป็นแขนขวา ช่วยชาติอุ้มชาติไทยของเรา ไม่เช่นนั้นจมนได้เฉพาะปี ๒๕๔๐ เราสะเทือนใจมาก จนถึงขนาดพูดตัวเท่าหนูนี้มันก็เป็นในหัวใจ เพราะเห็นความโยกคลอนถึงขนาดที่จะล่มจะจมจริงๆ ในชาติไทยของเรา ซึ่งแต่ก่อนไม่เคยมีมาแต่ระยะนั้นทำไมมันเป็น จนกระเทือนหัวใจได้ออกปากพูด เอ้า เราจะช่วย

แล้วการที่บ้านเมืองชาติไทยของเราจะล่มจมฉิบหายอยู่เวลานี้ เรามองหาที่ไหนที่เป็นข้าศึกต่อชาติไทยของเรา ไม่มี ประเทศใดชาติใดที่เขามาโจมตีหรือทำลายชาติไทยของเราให้ล่มจมเสียหายเราไม่เห็นมี มองไปที่ไหนก็มีแต่คนไทยเรานี้เป็นมหาโจรปล้นบ้านปล้นเมืองของเจ้าของเอง ทำให้ล่มจมก็คนทั้งชาติของชาติไทยเองจะล่มจม ทีนี้จะทำให้พื้นให้พลิกความประพบัติเสียใหม่ ความรู้ความเห็นการประพบัติ การกินอยู่พวยวาย การใช้การสอยทุกอย่าง อย่าสุรุ่ยสุร่าย มันเป็นมหาโจรปล้นชาติเจ้าของ ให้พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงเสียใหม่ ก็เริ่มช่วยตั้งแต่นั้นละมา

เราก็อุตส่าห์พยายามเต็มกำลังเรื่อยมา ก็รู้สึกว่ามันขึ้นมาก ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๑๑,๐๓๗ กิโลกรัม หลังจากมอบแล้วได้ทองคำน้ำไหลซึมเพิ่มถึงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ได้ ๕๗๓ กิโล ๓๔ บาท ๑๗ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเป็น ๑๑ ตัน ๖๑๑ กิโล ๑ บาท ๒๘ สตางค์ ที่เข้าคลังหลวงแล้วจากความชวนช่วยพี่น้องชาวไทยเรา ให้พากันจำเอาไว้ละ

พระอยู่วัดสังฆทานมีมากเท่าไรทุกวันนี้ รวมทั้งหมดมีเท่าไร (๑๐๐ รูป) ก็เยอะอยู่ แต่วัดป่าบ้านตาดดูมัน ๕๘ นะ ๕๘ นี่ก็คิดว่ากตเอาไว้มันจะมาก คือวัดนี้มันจะมาก ตลอด ต้องได้บังคับๆ ไว้ในพรรษาหนึ่งๆ เราบอกว่าเอาเพียง ๕๐ ไม่ให้เลย ปีนี้มันก็ฟาดเข้าไป ๕๘ ก็อย่างนั้นละ เราก็เห็นใจ ผู้ที่ตั้งใจมาศึกษาอบรมอยากพักอยากอยู่ แต่ที่นี้สถานที่อยู่มันก็แออัดไม่พอแก่การพักและการประกอบความพากเพียร เราผู้เป็นหัวหน้าก็รู้สึกอึดอัดเหมือนกัน ผู้มาก็อยากพัก โอ้เราผู้รับไว้ก็ต้องคิด การพักก็ต้องให้เป็นความสะดวกสบายการบำเพ็ญ

คิดเห็นแต่เราไปหาหลวงปู่มัน ไปนี้ไม่อยากได้ยินได้ฟังเลยว่าท่านรับไม่ได้ เหมือนว่าหัวดับมันจะขาดสะบั้นไปเลย มีแต่จะอยู่ถ้ำเดียว เราก็เลยไม่ลืม พอเทศน์จบลงเรียบร้อยแล้วท่านว่า นี่ดีนะกุฏิหลังนี้ว่าง เมื่อก่อนนี้ท่านเนตรไปกุฏิว่าง วันนี้พอดีท่านมหา ก็มา ไม่อย่างนั้นไม่ได้อยู่ โอ๊ย หัวใจจะขาดสะบั้นไป เรายังไม่ลืมนะ ท่านเนตรท่านไปเมื่อก่อน วันนี้เราเข้ากุฏิมันว่างหลังเดียว นี่หมายถึงเราไปหาท่านที่แรก เข้าไปกลางคืนมืดๆ เขาบอกต้นทางให้ ทางเข้าไป ท่านไปสร้างวัดใหม่ที่บ้านโคก นั่นละเขาไปบอกต้นทางให้ไปนี่ละ ทางจะรอก็ตามให้ไปตามร่องรอยนี้จะถึงวัดเขาว่า กลางคืน

วัดเพิ่งสร้างใหม่ยังไม่มีถนนหนทาง เราก็ค่อยบินเข้าไป ค่อยไปๆ ไปถึงจริงๆ ละ ไปพบหลวงปู่มัน ตอนนั้นท่านมาพักอยู่ที่บ้านโคก เป็นเวลาที่เราไปหาท่านพอดี ท่านก็เสียไปได้ ๕๘ ปีแล้ว ที่เราไปหนองผือไปงานมาเมื่อวานนี้ก็ ไปเป็นที่ระลึกในวันครบรอบที่ท่านเสียไป ๕๘ ปี หนองผือ ฟังกลับมาเมื่อวาน ๕๘ ปี

ทองคำที่มาวันนี้ (๔๒ บาท ๗๙ สตางค์ เจ้าคะ) ๔๒ บาท นี่สำคัญมาก เป็นหลักใหญ่ คือเป็นหัวใจแห่งชาติไทยของเรา อันนี้เป็นอันดับสอง อันดับหนึ่งนั้น ถึงอันนี้จะขาดตกบกพร่องไปบ้างก็ตาม เมื่ออันนั้นยังมีอยู่ก็เป็นหลักสำคัญ เราจึงอุตสาหะพยายามและชักชวนประชาชนญาติโยมทั้งหลายทั่วประเทศไทย ให้เสาะแสวงหาทองคำนี้เข้าสู่คลังหลวงของเรา และหาเรื่อยมา เดียวนี้ก็ได้อั่ง ๑๑,๖๑๑ กิโล นี่ละทองคำที่ได้เข้าคลังแล้ว หมื่นกิโลเป็นของเล่นเมื่อไรทองคำ มีค่าขนาดไหน ตั้งหมื่นกิโล

หลวงพ่อสังฆวาลย์เรา โห สำคัญมากนะ ท่านอุตสาหะพยายาม เรียกได้เต็มปากเลยว่า ท่านเป็นแขนซ้ายของเรา เราเป็นแขนขวา สองแขนอ้อมชาติ ท่านเป็นแขนซ้าย เราเป็นแขนขวา ต่างคนต่างช่วยเต็มเหนี่ยวๆ แต่โลกอนิจจังจะว่าไง เสียตายท่าน ทั้งๆ ที่กฎอนิจจังมันบังคับอยู่ แต่ความเสียตายมันก็ปิดไม่อยู่มันก็เสียตาย คิดถึงท่าน การช่วยเหลือศาสนาหรือชาติไทยของเรานี้ท่านสำคัญมาก ทองคำเยอะหลวงพ่อสังฆวาลย์ วันนี้พอก

พอใจนะ ที่ต่างท่านต่างได้มาช่วยชาติไทยของเรา อันนี้เป็นหัวใจของชาติไทยเราอันดับหนึ่งอันดับสอง ผมก็ไม่ได้สนใจกับเงินกับทองนะ แต่มันก็จำเป็น เพราะประชาชนกับเรามันก็เกี่ยวโยงกันนี้ ไม่สนใจก็ต้องได้เสาะแสวงหามาพวกที่สนใจ แน่ะ พวกที่ต้องการหรือเป็นหลักใหญ่อยู่เราก็ต้องได้ช่วยหา

บวชมาในชาตินี้ก็รู้สึกว่ามันหากเป็นไปตามนิสสัยวาสนาอะไร เราก็ไม่เคยคาดเคยคิดไว้นะ ว่าบวชมานี้จะได้เอนเอียงมาช่วยชาติบ้านเมือง ช่วยชาติ ช่วยศาสนา มันก็เป็นเอง บวชมุ่งมาหน้ามุ่งตาที่ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามหลักธรรมวินัยของศาสดาเท่านั้น เป็นที่พอใจแล้ว แต่ที่นี้สิ่งเกี่ยวโยงทั่วประเทศเขตแดนกับเรามันก็เป็นอันเดียวกัน อันหนึ่งกระเทือนก็กระเทือนถึงกันๆ สุดท้ายมันก็กระเทือนถึงกันให้จิตใจของเราได้หัวใจโยกคลอนก็ไม่ผิด คือเป็นห่วงเป็นใยชาติบ้านเมืองของเรา ก็ต้องได้ช่วยเหลือเป็นธรรมดา

อย่างที่ว่าช่วยชาติบ้านเมืองทุกวันนี้ มันก็ได้ช่วยเป็นธรรมดา คิดดูซิว่าทองคำได้ตั้งเป็นหมื่นๆ ไม่ช่วยเหลือจะได้มาได้ไง ก็ต้องได้ช่วยอย่างนี้ละ เอ้อ พอกพอใจ ท่านทั้งหลายเป็นลูกศิษย์ เป็นลูกหลานของหลวงพ่อสังวาลย์ เขมโก ให้เดินตามร่องรอยท่าน ทั้งฝ่ายประพฤติปฏิบัติศีลธรรม ทั้งฝ่ายจิต เป็นมงคลแก่ชาติบ้านเมืองของเรา ให้เดินตามรอยของท่านไป เอาละ ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่านทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ